

GAZETA LWOWSKA

Dnia 12go Lipca 1811. Roku w Piątek.

z Lwowa dnia 12. Lipca.

Na obchód uroczystości imienia JW. Gubernatora *Piotra Hrabiego de Goefs*, było dnia 7. b. m. w nocy, za staraniem tutejszego towarzystwa *Strzelców*, bezpłatne strzelanie do tarczy, a dla najlepij trafiających trzy znaczne wyznaczone zostały nagrody.

JW. Gubernator, przytomni w Lwowie JWW. c. k. Jenerałowie i osoby dystyngowane, zaszczylił towarzystwo *Strzelców*, swoją przytomnością.

JW. Gubernator powitany został wśród wystrzałów z moździerzy z najwyższym wyrazem powszechnego uszanowania, strzelał po dwakroć do tarczy, i uczynił towarzystwu *Strzelców* ten zaszczyt, że się w protokół *Strzelców* zapisać pozwolił.

Zgromadzenie równie liczne i jasne, gustowne oświecenie ogrodu *strzelnicy*, piękny fajerwerk z napisami tyczącymi się JW. Gubernatora, tudzież szczególniejszy porządek, festyn ten jednym z najpiękniejszych i najprzyjemniejszych, czyniły.

z Wiednia dnia 3. Lipca.

Cesarstwo Ichmość ukończyli już swój tegoroczny pobyt w *Baden*. Dzisiaj udali się do ces. Państwa *Luberek* w *Nizszej Austrii*, gdzie się dwie albo trzy niedziel zabawić myślą.

Cesarz Jego mość raczył *Michała Peich* grecko-dyzuickiego Archimandrytę w *Semlinie*, który się przez szczególne osobiste przymioty zalecił i przez swój w wielu okolicznościach okazany patryo-

tyczny sposób myślenia, wielkie zasługi położył, na przełożenie Nadwornéy Rady woiennej, udarować wielkim złotym medalionem honorowym, oraz rozkazać, ażeby mu ten znak najwyższej łaski z stosowną oddany został uroczystością.

Hrabina *Lusignan*, małżonka c. k. Jenerała Artyleryi, Hrabiego *Lusignan*, właścicielka Państwa *Mwanowiz* w *Morawii*, która już przy wielu innych okolicznościach widoczne patriotyizmu i ludzkości złożyła dowody, stwierdziła swój piękny i zany sposób myślenia na nowo przez to, iż wtenczas, kiedy wielu gospodarzów wiejskich zapasy zbożowe przechowywie, swoje szpichlerze otworzyła, i pszenicę iako też żyto nie tylko swoim poddanym, ale nawet krajowym piekartzom i mączarzóm, regularnie o trzecią część tańiej od cen targowych w *Wischau* przedawała. Najjaśniejszy Pan dowiedział się o tém z szczególniejszym ukontentowaniem, i kazał Hrabinie swoją najwyższą pochwałę i łaskę oświadczyć.

z Paryża dnia 19. Czerwca.

Król *Hiszpański* wyjechał z Paryża. Powraca do swóiego Państwa.

Drugie posiedzenie *soboru* narodowego odprawi się dnia 29. Czerwca. *Sobor* składa się z 6 kardynałów, 9 aktualnych 3. mianowanych Arcybiskupów, 77 aktualnych, 9 mianowanych Biskupów; ogółem z 104 Prałatów. Zapewniają, iż P. *Bigot de Preameneu*, Minister Religii, i P. *Marscalchi*, Minister związków zewnętrznych królestwa Włoskiego, zostali mianowani

Kommissarzami Cesarskiemi na sobor narodowy.

Drogi prowadzące do twierdz, w których są ustanowione wielkie składy wojskowe, są jeszcze zawsze pokryte oddziałami nowozaciężnych z tegorocznego naboru. Kilka nowych korpusów urządzają. Nad *Ren* ciągnie wiele wojska, z którego część jedna udała się na prawy brzeg *Renu*, dla wzmocnienia zostającego pod dowództwem Xięcia *Eckmühl* korpusu wojska, którego przeznaczeniem celnym jest osadzenie brzegów rozciągających się od granic dawnéj *Hollandyi*, aż do ujścia *Odry*. Artylerya i zapasy wojenne ciągną także na brzegi znajdujące się już teraz w naywyborniejszym stanie obrony.

z Nantes dnia 16. Czerwca.

Przyszły tu różne listy z *Isle de France*, z których my następujące szczegóły o tém wymuiemy, co się na téj wyspie wydarzyło od tego czasu, iak się w moc Anglików dostała.

„W kilka dni po ratyfikowaney Kapitulatory, wydał Gubernator odezwę wzywającą mieszkańców, ażeby się do jego pomieszkania udali, i tamże przysięgę podpisali, która w sobie tylko zapewnienie ich poddania się Rządowi angielskiemu zawierać będzie. Gdy mieszkańcy w tém nic przeciwnego swoim obowiązkom nie widzieli, byli więc temu rozkazowi posłusznymi. Lecz iakże wielkie było ich zadziwienie, gdy im zamiast oznajmionego formularza inny do podpisu przedłożono, w którym słowa: *Posłuszeństwo i wierność* dodano. Wszyscy wielką ztąd okazali niechęć i oświadczyli zgodnie, iż takim sposobem nie zerwą węzłów, które ich iako Francuzów z oyczystym łączą kraiem. Anglicy usiłując na próżno przewyciężyć szlachetny opór dobrych obywatelów, byli nakoniec przymuszeni, zaniechać swójego projektu i nieżądali wcale żadney przysięgi. Po oddaniu wyspy okazała marynarka angielska swoją zwyczajną chęć do rabowania. Większa część wła-

ścicielów okrętów byli tak ostrożni, iż jeszcze przed wylądowaniem nieprzyjaciela kazali swoje okręta z sprzętów obrać i zagle, drągi i. t. d. do swoich pozanosić magazynów. Lecz byli przymuszeni, wszystkie te rzeczy nazad na okręta poznosić, które potem za dobrą zdobycz ogłoszone zostały. Wielu kupców, obawiając się nowych niesprawiedliwości odieżdża do Francyi. Mamy w saméj rzeczy przyczynę, obawiać się tego, ażeby Anglicy tego układu do skutku nie przywiedli, z którym się w przeszłym wieku oświadczyli, to jest, ażeby fortyfikacyi i publicznych fundacyi wyspy *Isle de France* nie zburzyli, Plantacyi nie spustoszyli, portów niezasypali, a potem téj wyspy nie opuścili, i podług swoiey barbarzyńskiéj polityki na łup między iéy niewydali. Już port *Napoleona* zruynowany. Już Artylerya z robot wyspy na okręta przeprowadzona. Pięniądze które z sobą Anglicy przywiezli, już są wydane, a ich urzędnicy nie dostają teraz żadney płacy. Niedowierzanie i obawa doszły naywyższego stopnia; handel jest całkiem zniszczony, a niektórych zaślepionych ludzi, spadziéwających się znaleźć swoje szczęście pod rządem angielskim, potrafiło wyprowadzić z błędu, kilkotygodnione iedynie doświadczenie.

Z Madrytu dnia 1. Czerwca.

Rozbóynik *Medico* otrzymawszy kilka oddziałów rokoszanów, uderzył dnia 24 na załogę w *Aranjuez*. Skoro Jenerał *Bigarré* tak rozstawił swoją piechotę, iż mogła bronić mostu, bram i przedmieścia, wyszedł z 300 ludźmi lekkiey jazdy i 50 ludźmi piechoty w zamiarze uderzenia na oddziały rozbóynika *Medico*, ogółem 600 ludzi wynoszące. Jeden atak był dostatecznym do odparcia nieprzyjaciela od *Aranjuez*. Gdy Jenerał *Bigarré* zobaczył, iż strata, którą nieprzyjaciel poniosł, przymusza go do cofnienia się na pobliskie wzgórk, udał się natychmiast na ten punkt z swoją małą kolumną, i

rozpędził nieprzyjaciela. Straż tylna rozbójnika *Medico* została dopędzona i rozsiekana.

z Warszawy dnia 6. Lipca.

Król Jegomość Saski Xiążę Warszawski, Dekretem swoim dnia 12. p. m. w *Dreźnie* wydanym postanowił: aby, gdy z zagranicy kapitał w monecie *kurant* iest sprowadzony, i billety *Kassowe Xięstwa Warszawskiego* w bieg puszczone będą, dla usunięcia napływu *billonu* (zdawkowy monety) zagranicznego, który dobrać monetę grubą z kraiu wyciągał, i oczęwiste straty *Xięstwa Warszawskiego* przynosił, wszelki takowy *billon* podług swojej po dziś dzień w *Xięstwie* mianę wartości, tylko do dnia 30 Września b. r. od dnia zaś 1 Października, tylko podług wewnętrznej wartości do *kass skarbowych* był przyjmowanym; a od 1. Stycznia następniego roku, wcale przyjmowanym niebył.

Od dnia 1. Września r. b. wszystkie wypłaty skarbowe iuż nie w *billonie* zagranicznym, ale to w monecie *Kurant*, to w *billetach Kassowych*, lub nakoniec w *billonie* podstępem krajowym, lub też w monecie *miedzianey* krajowej, niszczone będą.

Puszczono iuż w bieg *billety Kassowe Xięstwa Warszawskiego*, oraz otworzona została *Kassa wymiany* tychże billetów. Ilość ich wyrownywa summie *dziewięciu milionów złotych polskich*; są one na wszelkich dochodach celnych *Xięstwa Warszawskiego* zabezpieczone, i na trzy klasy podzielone; z których, *Klasa A.* składa się, z 700000 sztuk billetów po *dwa* Talarzy, a *Klasa B.* z 250000 sztuk po *pięć* Talarów. Billety te, mają walor monety grubey *Kurant* zwaney, i na takową w *Kassie* wymiany, są mieniane.

Dnia 30. p. m. odprawiło Towarzystwo królewskie gospodarczo rolnicze w *Xięstwie Warszawskim*, które przeszłego roku się zawiązało i od Króla *Jmci*

potwierdzone zostało, pierwsze swoje publiczne posiedzenie.

z Kolberga dnia 3. Czerwca.

Fregata *angielska*, która się 29. *Maja* koło brzegów *Kolbergskich* pokazała, i odtąd ciągle port tutejszy blokuje, wysadziła dnia 3. *Czerwca* łódź okrętową, opatrzyła ją wojskiem, kazała wywiesić banderę pruską i prosto do portu płynąć. Komendant i Podpułkownik *Kampz* mający rozkaz wszystkie łódzie nieprzyjacielskie usiłujące wylądować zatapiać, dopuścił ię zbliżyć się na wystrzał armatni, natenczas dali do nię ognia strzelcy stojący koło portu i działa ustawione w zamku obronnym *Münder*. Łódź *angielska* powróciła spiesznie do fregaty, która o pół mili od tego zamku, na *Kotwicy* stała; czyli *Anglicy* rannych i zabitych mieli, niemożna było pomiarkować, ponieważ fala na morzu była wielka.

*z Konstantynopola dnia 25. *Maja*.*

Wszelkie przygotowania dzieją się tu do dalszego prowadzenia wojny na lądzie i na morzu. Wątpią tu zatem o wszystkich wieściach głoszących rozpoczęte między *Wysoką Portą* i *Rosyją* układy i wkrótce nastąpić mający pokój.

Flotta składająca się z 2 okrętów tryumfowych, 9 okrętów liniowych i 6 do 8 fregat i Korwetów wojennych, popłynęła iuż w samę rzecz na kanał. Przyszły poniedziałek iest przeznaczony do wyiscia z tutejszey stolicy 10 Ortów *Janczarskich*. Nastąpić mające tego wojska wyciągnięcie, było powodem, iak zwyczajnie, do niektórych tutaj rozruchów, które na kilka dni publiczną zamieszały spokoyność i przymusiły Kupców na wielkim rynku, w mieście i na przedmieściach *Galata* i *Pera* pozamykać swoje budy i magazyny. Lecz dzielne środki od rządu przedsięwzięte, złożenie z urzędu *Seymen Baszy*, ukaranie śmiercią kilku przedwodzców buntu, a nakoniec rozkazane przez W.

Wezyra i bez oporu uskuteczniłone powszechne rozbicie Janczarów aż do ich wyjścia, przywrócić nazad porządek i zabezpieczyć handel spokojnych mieszkańców.

Z największą gorliwością czynią się po wszystkich prowincjach przygotowania do wojny, osobliwie w *Bosni*, gdzie podług postanego tamże rozkazu każdemu turecki iednego żołnierza przystawić musi. W wojskach nie stało się iednak dotąd nic ważnego, wyjąwszy, iż podług doniesienia W. Wezyra, Rosyanie nie tylko *Nikopolis*, ale i *Sistow* opuścili. Ostatnie miejsce zostało natychmiast korpusem z *Szumny* tamże postanym i 3000 ludzi wynoszącym, osadzone.

Kassel dnia 27. Czerwca.

Monitor nasz umieścił wypis z raportu dowódcy Batalionu *Winkel* przy Wojsku w *Katalonii* będącym.

Na polu pod Figueras dnia 24go Maia 1811.

Dziś w południe zrobił nieprzyjaciel z 2000 ludzi wycieczkę, w celu opanowania iednego z szanieców naszych, który nie był jeszcze ukończonym, a na którym było blisko 50 ludzi. Zaledwie tam przybył, gdy na niego batalion 37 pułku uderzył, a kompania z 3 pułku lekkiej piechoty, a druga z 16 liniowego pułku, na boki jego natarła. Hiszpanie, chociaż byli przez ogień swoich baterji wspierani, niemogli iednakże wytrzymać tego natarczywego ataku, i cofnęli się w wielkim nieporządku i z znaczną stratą. Dezercya poczyna się już u nich zagęszczać. Podług wyznania z biegów, zbywa w *Figueras* na wielu potrzebnych rzeczach. Mnóstwo chorych umiera dla niedostatku lekarstw, przezco nieprzyjaciel niedługo tam będzie mógł wytrzymać. Nasz batalion, który jest iedynym niemieckim batalionem w tym korpusie Wojska, szczyci się opieką JW. Pułkownika ieneralnego *Banaguay d' Hilliers*, i inych francuzkich Jenerałów i Dowódców.

Niezbywa naszym żołnierzóm na niczém, i wszyscy są zdrowi. Podważają oni swoje usiłowania, ażeby się w francuzkich kolumnach popisywali, z któremi mają honor służyć.

Rozmaite wiadomości.

List z *Rio-Janeiro* pod dniem 7. Kwietnia, w Dziennikach angielskich umieszczony donosi: „Dowiedziawszy się Lord *Strangford* (Poseł angielski przy Dworze brazylijskim) o rozpoczęciu blokady wyspy *Buenos-Ayres*, oświadczył, iż sobie życzy, pisać do Jenty, i Gubernatora w *la Plata* i żądać od nich obrony dla bandery, dla maiątek i osob angielskich. Ale miał na to bardzo dwuznaczną otrzymać odpowiedź, która między obydwoma narodami tylko nieufność wzniecić może. Tymczasem nie myśli Lord użyć przemocy, niemając do tego żadnych od swiego dworu rozkazów. Udał się do Admirala *Courcy* po radę, ale ten mu ją z tegoż samego powodu odmówił.”

Późniejsze listy z *Rio-Janeiro* donoszą, że osada *Buenos-Ayres* ogłosiła się już formalnie niepodległą i oderwała się zupełnie od Kraju oyczystego.

Dnia 15. Czerwca przechodziły przez *Halle do Magdeburga*, *Badeńskie* i *Usingkie* wojska wynoszące ogółem 1600 ludzi.

Regiment piechoty W. Księcia *Heskiego*, który na koncu *Maia* z *Giefsen* do północnych Niemiec pociągnął, stoi teraz na załodze w *Magdeburgu*, gdzie od swoich francuzkich towarzyszyw broni z największemi przyięty został honorami.

GAZETY LWOWSKIEY.

Redakcyja odebrała dnia 1 b. m. o zaszłém w Galicyi nieszczęśliwém zdarzeniu, następującą wiadomość.

Cmolass w Cyrkule Tarnowskim, dnia 3go Czerwca.

Okropny, który w ościenności sąsiedztwa moiego wydarzył się przypadek, jak jest szczególnym dla czułości moiej do ogłoszenia go i ostrzeżenia Publicznosci powodem, tak oraz wkłada na mnie obowiązek upraszania Redakcyi Gazety Lwowskiéy, ażeby opisanie onego w doniesieniach swoich umieścić raczyła.

Na dniu 28 świeżo zeszłego miesiąca Maia, JW z Xiażat *** Hrabina ***, Dama znakomitych przymiotów, i powszechnie iako dobra żona matka i obywatelka szanowana, po ukończonym już swoim wieczornym w dobrach swoich *** około 12 godziny w nocy spacerze, mając w kompanii swojej JPannę *** udała się pod okna pomieszkania, w którym trzeci w porządku dzieci syn iéy, przemieszkiwał; gdzie przybywszy, poczęła tak mocno zamkniętą wstrząsać okiełnicą, iż nietylko odemknęła a raczej oderwała oneż, ale i w samym prawie pier-

wszym śnie będącego tegoż syna swego przebudziła. Nieszczęsny ten, w kwiecie ieszcze wieku swoiego będący ze smu ocucony syn, mając napełnioną głowę dosyć zagęszczonemi, w tój (na około 1asami okrytój) okolicy rozbojami i kradzieżami, spostrzegłszy oderwaną okiełnicę, a nawet już tak dalece odemknięte i uchylone okna, że tylko fatalna firanka przegradzała go od ukochanej matki, chwycił za tuż przy nim stojącą i nabita fuzję, chwyciwszy iednak, tyle ieszcze miał przytomności acz ze smu obudzony, iż po razy trzy mocniejszy jak zwycayny i przez postrach wymuszonym głosem, nietylko zapytał ktoby był za oknem, lcoz nadto z uroczystym zaklinaniem się groził wystrzeleniem, jeżeliby mu się nieodezwano. — Wszakże przeznaczoney sobie od Naywyższego tak bolesny uniknąć niemogąca matka śmierci, i sama odezwać się niechciała, i JPannie *** chcącój ostrzedz syna: iż to była matka, ostrzeżenie te zabroniwszy, sciągnęła rękę do odsunięcia nieprzezroczytój owój firanki. — Co spostrzegłszy ten nieszczęsny syn, zrobił ów fatalny wystrzał, który zarazem matkę trupem, a Pannę omdlała o ziemię rzućiwszy, osierocił męża i siedmioro

potomstwa, to jest: pięciu synów i dwie córki; — po wydanym przez umierającą matkę głosie: „*synu zabites matkę*„ wybiegł tenże nieszczęsny syn, a znalazłszy ją o ziemię uderzoną, i myśląc że omdlała tylko, pobiegł natychmiast w koszuli po przemieszkującego w témże samém mieście Doktora, z którym, nim namieysce wydarzonego nieszczęścia tego zdażył, już i matka nie żyła więcej, i gwałtowny odgłos dzwonów parafialego Kościoła w głębokim śnie pograżonym miasta tego mieszkańcom i służącym JW. Hrabstwa *** tę okropną śmierć ogłosił. — Usłyszawszy dzwony ten najnieszczęśliwszy, bo samey nawet nadziei pozbawiony syn, już już rzucił się w głębią wody pod blisko leżącą grobla będącący, lecz towarzyszący mu JP. *** niawszy go silnie, omdlałego i bez zmysłów będącego, na rękach prawie zaniósł do rodzicielskiego domu. — Już to jest siódmy dzień od wydarzonego nieszczęścia tego, a przecież równie dobry jak niewinny, oraz rzadkiéy czułości stopień posiadający syn ten, w ustawicznych tak dalece dnie swoje pędzi omdlewaniach, wyrzekaniach i śmierci dla siebie wzywaniach, iż pomimo naczulszéy troskliwości JW. Hrabstwa *** całą tą nieszczęśliwą Familią w niebytności JW. Hrabiego *** przez przyjaźń dotąd trudniących się, tudzież pomimo wszelkich środków sztuki lekarskiéy, zdaie się, iż młodzieniec ten w 17tym roku życia swojego dopiero będący, a takim nieszczęściem przywalony, przeżyć go niezdola. — Jako tedy tragiczny ten wy-

padek całe nasze sąsiedztwo i całą Publiczność, a mianowicie matki i synów strachem przeraził i w smutku pograżył, tak zarazem niechay służy za skuteczną przestrożę owym, którzy na nocném zwłaszcza młodzieży straszaniu zakładając rozrywkę i zabawę swoją, na podobnego nieszczęścia wystawiają się doswiadczenia.

H ***

Dokończenie

przerwanego w poprzedzającym Numerze Listu: *do Redaktora Gazety Lwowskiéy.*

Potrzeba jest matką wynalazków, do tego czasu nikt niepomyślił o fabryce cukru; aż gdy potrzeba przymusiła, nietylko w *Francyi, Rossyi, Austryi*, ale i w naszym kraju probują to z *Klonów*, to z *buraków*; a gdy się uda doświadczenie, pewnie nie jeden maitny człowiek, odłoży kilka, kilkanaście mórgów na wysiew buraków, a tém samém ochroni kilka tysięcy które expensował na cukier. Cukier potrzebny do kuchni, do ciast, do kawy, do lékarstw, i naszą alembikowa gorzałka nieodrzućci go i stanie się likworem; co zaś *kawa* z inszemi słodyczami zmieszana, wcale nieprzyjemna. Kawa, ten zasitek osobliwie dla kobiet tak miły, dopiero w naszym kraju od lat sześćdziesiąt, uniwersalnie wprowadzony w używanie, bo pierwey szerególne tylko Domy znały smak tego napoiu; pytam się, co zastępowało ran-

ne śniadanie? oto rosół, piwo grzane, albo kieliszek gorzałki, a przy niéy hultayski bigos albo kiełbasa; ale żeśmy smaku nabrali delikatnego do tych, rzeczy które się z daleka sprowadzają, a na tych nam zaczyna brakować, czy niemożnaby przynajmniej zrobić imitacyę kawy, bo pewny jestem, że w naszym kraju plantę kawy wprowadzić niemożna, bo się nie uda, gdyż potrzebuje gorącego klimatu; ale jeżeli potrafiąno zamiast *indygo*, które się z *Azyi* sprowadzało, zrobić go tu z drzewa *wierzbowego*, zamiast *Karminu*, używają *iągod Czerwcowych*, zamiast *chiny*, *wierzbowéy kory* i *liścia*, tedy zamiast kawy możemy mieć *migdały ziemne*, które w naszej okolicy dosyć się rozmnożyły, a te dobrze urządzone smak *Lewanckiey* mają kawy. — Ja co to piszę, jestem wielkim kawy amatorem, i wypnąłem przedtém po dwańście filiżanek kawy, alem dostawał często zawrotu głowy, niewiem czy od kawy, czyli też reumatyczna afekcja, która mnie od lat kilku trapiła, w to wpływała, że m musiał całą godzinę leżeć horyzontalnie, nim mnie zawrót głowy ominął. Szczęściem poznałem się z Doktorem Angielskim w Warszawie, który powracając z Stambułu do Londynu, opowiedziawszy mój defekt, zakazał mi piiać kawy, a zamiast tego używać cykoryi palonéy; skutkowała recepta, pozbyłem się szumu i zawrotu głowy, i teraz piiam cykoryę z migdałami ziemnymi, smak czuję i na głowę zdrów jestem. Co zaś do reumatyzmu który cierpiałem w ręce i boku, przepisał mi abym się kąpał w mor-

skiey wodzie, albo w mineralnych które się znajdują w kraju. Sławne były przed kilku laty wody *szkierskie*, tych zacząłem używać, a wzięwszy sześćdziesiąt kąpeli, gdym widział że mi nic nie pomagają, na drugie lato przeniosłem się do *Lubienia*: tam mimo natłoku kąpiących się i niewygody przy takim zieżdzie, wzięłem czterdzieści kąpeli; a gdy polepszenia zdrowia żadnego nieczułem, na trzecie lato pojechałem do *Nowosielec*. Nie są to wody wstawione pismami, bo Dziedzic o to nie dba, ale są aktualnie siarczyste, tam niezastałem wielkiego zbiegu ludzi, tylko kikanasć osób, ale ledwie mogł wziąć trzydzieści kąpeli, bo kto niema z sobą wanny, i kuchni nie może się długo kąpać, bo ta wieść i za pieniądze niedostarczy wygody, a diety używając bardziey człowiek w kąpeli słabnie. Przecież mi iednak ta woda cokolwiek pomogła, z mniejszył się ból w boku, ale ręką władać niemogłem. Powróciłem nazad do domu, a przez trzy lata różnych zżywając lekarstw, gdy te nic nieskutkowały, zniewolony byłem wyjechać za granicę do najsławniejszych wód. Odrażała mnie wprawdzie odległość miejsca i expens konieczna w takich okolicznościach; na co się nieodwaja człowiek schorzały, i zdesperowany, któremu niema nic miłego, gdy nie jest zdrowym, choćby resztę majątku przyszło stracić, aby tylko odzyskać zdrowie. W tych myślach byłem, gdy nadiechał do mnie z Cyrkułu Brzeżańskiego powracający przyjaciel, i zaczął mi opowiadać że w miasteczku *Barsztynie*, w Dziedzictwie JW.

Hrabiego *Skarbka*, zjawilo się źródło obfite wody mineralnéy, w tych czasach, gdzie tamteysi ludzie téy wody używając, nie mogą odchwalić skutków. Nie tracąc czasu puściłem się do *Bursztyna*, a zastawszy miasteczko właśnie porządne, gdzie jest apteka i doskonały Chirurg, z wszelką wygodą przy małej expensie, zacząłem używać kąpeli. Muszę jeszcze i to dodać, że *J.W. Dziedzic* ile przyjaciół ludzkości nie zakładając sobie ztąd zysku, a do tego Pan bogaty bezpłatnie pozwala kąpeli. Wziąłem tedy sześćdziesiąt i sześć, które tak mi skutkowały, że od lat sześciu męcząc się na ten okrutny reumatyzm, zupełnie wyzdrowiałem, i ta ręka, którą to piśmę jest świadkiem, bo przez lat sześć nie mogąc nią władać ani ruszyć bez bólu, roku przeszłego w téy kąpeli zupełnie wyzdrowiała. Tą samą ręką wypisuję podziękowanie temu wspaniałemu *Dziedzicowi*, któren choć mnie nie zna, jednakowo w sercu moim zachowam dla Niego wdzięczność, że na Jego ziemi odzyskałem zdrowie.

K. Kulczycki

w *Kulzycach* dnia 11 *Maja*.

U w a g i

tyczące się Fabryki naczyń kamiennych w *Glińsku*, a ściągające się do rozprawy: o *plodach natury i kunsztów*, umieszczoney w Numerze 11, 12, 13, i 14 *Gazety Lwowskiej*.

• Fabryka w *Glińsku* nienależała nigdy wyłącznie do *Familii Nikorowiczów*, ale raczej jest własnością

towarzystwa, które się w roku 1801 między zmarłym *W. Pawłem Nikorowiczem* i niżej wyrażonym, w celu przedsięwzięcia téy fabryki, pod *Firmą Fréderic Wolff & Compagnie* zawiązało, a po zaszty w przeszłym roku tegoż *W. Nikorowicza* śmierci, z onegoż trwa dotąd *Sukcessorami*.

b Robione w niéy naczynia kamiennie przedaia się nietylko w *Galicyi*, lecz i *Moldawii*, dokąd ie w znaczney ilości biorą.

c Robi w niéy teraz, około 60 robotników.

d J przedtém, gdy jeszcze *Tomaszow* do *Galicyi* należał, utrzymywała się fabryka w *Glińsku* tak dobrze jak i teraz, i miała zawsze więcej roboty, nizeli wydołać mogła.

w *Glińsku* dnia 28 *Maja* 1811.

Fryderyk Wolff,

*Dyrektor i Współantreprenier
Glińskiéy Fabryki naczyń
kamiennych.*

W przeszłym Numerze *Gazety*, za szła pód artykułem z *Paryża* na stronie 699 w kolumnie 1wszém wierszu 35 i 36 następująca omyłka: zamiast kapitała metropolitalna, którą powitał sobor przy głównym wstępie do kościoła, należy czytać, która powitała sobor przy głównym wstępie do Kościoła.

GAZETY LWOWSKIEY.

Wir Franz der Erste, von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich; König zu Ungarn und Böhmen, Erzherzog zu Oesterreich u. u.

Mit Beziehung auf Unser Patent vom 20. Hornung d. J. finden Wir Uns bey dem Umstande, daß die Einlöfungs-Scheine schon im Monate Julius d. J. werden im Umlauf gesetzt werden, veranlaßt, in Hinsicht der Einlöfungs-Scheine folgende nähere Bestimmungen zu ertheilen, und hiernach zu beschließen:

§. 1. Die Einlöfungs-Scheine bestehen aus Scheinen von fünfhundert, einhundert, zwanzig, zehn, fünf, zwey und einem Gulden. Die Gesammtesumme der Einlöfungs-Scheine wird, wie Wir es bereits in Unserm Patente vom 20. Hornung d. J. §. 5. erklärt haben, sich auf keinen Fall höher als auf 212,159,750 fl. belaufen.

§. 2. Die Einlöfungs-Scheine von fünfhundert Gulden sind dazu bestimmt, um auf Verlangen, zu grösserer Biquenlichkeit, kleinere Einlöfungs-Scheine damit einzuwechseln, oder dieselben von den Staatscassen bey grösseren Zahlungen verwenden lassen zu können.

§. 3. Von den Einlöfungs-Scheinen von 100, 20, 10 und 5 fl. sind die Muster dem besonders gedruckten Patente unter Lit. A. beygefügt, die Beschreibung aber ihrer Form, ist diesem Patente in dem Abhange B. beygedruckt. Von den Einlöfungs-Scheinen von fünfhundert, von zwey und einem Gulden werden die Muster durch eigene Circu-

lar-Verordnungen nachträglich bekannt gemacht werden.

§. 4. Die Zeit, wann die Einwechslung der Einlöfungs-Scheine beginnen wird, und die Art der Auswechslung einer jeden Gattung dieser Scheine werden Wir durch besondere Circular-Verordnungen bekannt machen lassen.

§. 5. Mit 1ten Hornung 1812 dürfen Bancozettel überhaupt weder in den öffentlichen Cassen, noch von Privaten an Zahlungsort mehr angenommen werden, weil die Bancozettel nur noch bis letzten Januar 1812 im Umlauf zu bleiben haben. Zur Erleichterung Unserer Unterthanen wollen Wir jedoch gestatten, daß jene Gattungen Bancozettel, welche Wir nicht noch vor dem letzten Januar 1812 durch besondere Verordnungen einberufen, und vor diesem Zeitpuncte ganz ausser Cours setzen werden, noch durch die vier Monathe Hornung, März, April und May 1812 an die Einlöfungs-Cassen abgeführt, und in Einlöfungs-Scheine verwechselt werden dürfen.

§. 6. Zur Auswechslung der Bancozettel nach dem fünften Theile ihres Nennwerthes mit Einlöfungs-Scheinen, so wie auch zur Auswechslung der abgenützten Einlöfungs-Scheine und zur Umwechslung grösserer Einlöfungs-Scheine in kleinere, und umgekehrt, werden die der vereinigten Einlöfungs- und Tilgungs-Deputation unterstehenden ehemaligen Bancozettel-, und nunmehrigen Einlöfungs-Scheine-Cassen zu Wien, Prag, Brunn, Troppau, Linz, Grätz, Klagenfurt, Ofen, Temeswar, Kaschau, Hermannstadt und Lemberg bestimmt.

§. 7. Die Einlöfungs-Scheine, welche Wir bereits in Unserem Patente vom 20ten Hornung d. J. als Wiener-Währung und

einziges Valuta für das Inland erklärt haben, müssen sowohl bey allen öffentlichen wie immer benannten Cassen, in allen Unseren Ungarischen, Böhmischen, Galizischen und Österreichischen Erblanden, bey Abführung aller Gefälle und Abgaben, als auch in dem Privat-Verkehre nach dem vollen darauf gesetzten Nennwerthe angenommen, und eben so wechselseitig bey allen Zahlungen an Jedermann ausgegeben werden. Ausnahmen hiervon finden nur bey jenen Siebigkeiten und Gefällen, deren Entrichtung, wie z. B. bey der Ausfuhr der Tobakblätter und des Tobakmehls aus Ungarn in das Ausland bestimmt in Conventions-Münze anbefohlen ist, so wie auch bey jenen Privat-Zahlungen Statt, deren Berichtigung zufolge der §§. 10, 12, 15 des Patentes vom 20. Hornung d. J. in bestimmten Münzsorten, oder aber vermöge des §. 10 des besagten Patentes in klingender Münze, das heißt, in Conventions-Münze zu erfolgen hat.

§. 8. Verlorne oder gänzlich vertilgte Einlösungs-Scheine sind keines Ersatzes fähig. Dagegen werden abgenützte, zerrissene, oder wie immer beschädigte Einlösungs-Scheine, wenn noch alle Hauptbestandtheile vorhanden sind, bey den in dem §. 6 genannten Cassen gegen andere von gleichem Betrage ausgewechselt werden.

§. 9. Das Leimen und Verkleben der Einlösungs-Scheine wird bey Verlust des ganzen Werths eines solchen Einlösungs-Scheines verbotzen. Daher auch dieselben bey keiner Unserer Cassen ausgewechselt, oder an Zahlungsstatt angenommen werden dürfen. Dagegen steht es jedem Besitzer eines zerrissenen Einlösungs-Scheines frey, denselben in eine der im §. 6 angeführten Cassen zu bringen, wo ihm unter der §. 8 ausgedruckten Bedingung, der Ersatz mit einem andern ganzen Einlösungs-Scheine von gleichem Werthe geleistet werden wird. Auch können solche zerrissene oder abgenützte Einlösungs-Scheine unter eben dieser Bedingung bey den Kreis- und Zillial-Cassen, bey den ständischen Obereinnehmer-Ämtern, und den Comitats-Cassen als Zahlung angenommen werden.

§. 10. Diejenigen, welche Einlösungs-

Scheine durch Nachahmung oder Abänderung der Summe in eine höhere verfälschen, oder hierzu mitwirken, oder daran Theil nehmen, sollen nach den im Strafgesetze über Verbrechen, Theil I. Hauptstück XII. §§. 92 bis 96, 100 bis 102, und in Unserer Entschliessung vom 11. Hornung 1806 enthaltenen, zur wirksameren Warnung in der Beylage C. beygedruckten Vorschriften, welche Wir auf die Einlösungs-Scheine durchaus angewendet wissen wollen, und auch in Beziehung auf sie für die gesetzliche Bestimmung und Vorschrift hiermit erklären, bestraft werden.

§. 11. Für den Anzeiger der Verfälschung eines Einlösungs-Scheines wird eine Belohnung aus dem Ararium nach folgender Abstufung ausgemessen: 1) Wer zuerst freywillig und mit rechtmässigen, zum Criminal-Verhafte hinreichenden Anzeigungen einen Verbrecher angibt, der einen unechten Einlösungs-Schein mit dazu vorbereiteten und geeigneten Werkzeugen auf eine solche Art verfertigt, oder der Verfertigung nahe gebracht hat, daß die Unechtheit nicht leicht von Jedermann wahrgenommen werden konnte, erhält, wenn der Verbrecher in der Folge des Verbrechens auf eine rechtliche Weise schuldig erkannt worden ist, eine Belohnung von zehntausend Gulden. 2) Eine der Wichtigkeit der Anzeige und des Gegenstandes angemessene, von der Finanzhoffstelle auszumessende Belohnung soll derjenige erhalten, welcher a) zuerst freywillig und mit rechtmässigen, zum Criminal-Verhafte hinreichenden Anzeigungen einen Verbrecher angibt, der die Nachmachung auf eine leicht von Jedermann wahrzunehmende Weise vollbracht, oder sie versucht, jedoch der Vollendung noch nicht nahe gebracht hat. b) Welcher zuerst und freywillig zwar nicht den Verbrecher selbst, aber solche nähere bestimmte Anzeigungen an die Hand zu geben weiß, die zur Untersuchung einer vorgegangenen Verfälschung gegründeten Anlaß geben; wosfern in diesen beyden Fällen der Verbrecher entdeckt, und des Verbrechens rechtlich schuldig befunden worden ist. c) Wer eine wichtige Veranstaltung zur Fertigung oder zur Verbreitung einer grösseren

Menge unechter Einlösungsscheine zuerst und freywillig angibt. d) Wenn ein Verbrecher selbst, bevor er entdeckt worden ist, die Gehülfe der Verfälschung, noch ehe sie als solche erkannt worden sind, anzeigt, soll ihm nicht nur die Strafe nachgesehen, sondern auch, wofern er nicht selbst der Verfälscher oder Urheber der Verfälschung war, die nach dem oben angegebenen Unterschiede ausgemessene Belohnung erteilt werden. e) Auch diejenigen, welche eine im Auslande geschehene Verfälschung der Einlösungsscheine und ihr Urheber zuerst und freywillig entdecken, oder zu einer solchen Entdeckung beitragen, und die Beweise, oder die zur Entdeckung der Verfälscher, der Mitschuldigen oder Theilnehmer führenden Anzeigen Unseren auswärtigen Ministern, oder Unserer Finanzhofsstelle mittheilen, sollen die oben bestimmten Belohnungen, und zwar in der in ihrem Wohnorte gangbaren Währung erhalten. f) Der Name des Anzeigers wird in allen Fällen, wenn er es verlangt, geheim gehalten.

§. 12. Alle in Hinsicht der Einlösungsscheine in dem Patente vom 20. Hornung d. J. enthaltene Vorschriften (§§. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 19, 20) werden von Uns nach ihrem vollen Inhalte bestätigt, und hiermit wiederholt zur unverbrüchlichen Richtschnur festgesetzt.

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien, den 20. Junius, im eintausend achthundert und eilften, Unserer Reihe im neunzehnten Jahre.

F r a n z.

(K. S.)

Alons Graf v. und zu Ugarte,
Königlich-Böhmischer oberster, und Erzherzoglich-Oesterreichischer erster Kanzler.

Franz Graf v. Woyna.

Nach Sr. K. Majestät
höchst eigenem Befehle:

Fidelis Freyher von Erzjelet.

Beilage Lit. B.

zum Patente vom 20. Junius 1811, mittelst welchem die Einlösungsscheine in Umlauf gesetzt werden.

Beschreibung

der Einlösungsscheine vom 1. März 1811 von 5, 10, 20 und 100 Gulden.

Die Muster dieser vier Scheine sind hier (zur Verhütung eines Mißbrauches) auf blaues Papier abgedruckt, beygeschloffen. — Diese vier Gattungen Einlösungsscheine sind auf weißem Velin-Papier schwarz gedruckt. In Jedem Scheine findet man im Papiere das Wort: Einlösungsschein, dann den Nennwerth und die Jahreszahl in durchsichtigen Buchstaben und Ziffern; überdies sind nach Verschiedenheit der Gattungen noch verschiedene durchsichtige Verzierungen angebracht. — Die Einlösungsscheine sind ihrer Form nach länglichte Vierecke, die sich nach den Gattungen in der Größe sowohl, als in der Zeichnung unterscheiden. — In der Mitte des oberen Randes und der beyden Seiten-Einfassungen steht der Nennwerth des Scheines in einem Schilde mit arabischen Ziffern, in der Mitte des unteren Randes aber ist der k. Adler angebracht. — übrigens ist in den verschiedenen Verzierungen auch noch der Werth des Scheines in der deutschen, hungarischen, böhmischen und polnischen Sprache, dann mit römischen und arabischen Ziffern, so wie die Jahreszahl gedruckt. — Der 1te März 1811. ist der Ausfertigungstag, welcher über der kleinen Schrift steht. — Jeder Schein hat vier trockene Stampiglien, welche an den vier Winkeln des inneren Viereckes angebracht sind, und wovon in dem oberen, auf der einen Seite der kais. königl. Adler, auf der andern das hungarische Wappen, dann in den unteren, auf der einen Seite das böhm. auf der andern das galizische Wappen enthalten; in jedem der vier Stampiglien aber auch zugleich der Werth des Scheines ausgedruckt ist. — Die Ausfertigung der Einlösungsscheine geschieht von der vereinigten Einlösungs-

und Tilgungs-Deputation, unter der einzigen Fertigung ihres Präsidenten, Grafen v. Urbna.

Beilage Lit. C.

zum Patente vom 20. Junius 1811, mittelst welchen die Einlösungs-Scheine im Umlauf gebracht werden.

A u s z u g.

Der in dem Strafgesetze über Verbrechen vom 3. September 1808, und der allerhöchsten Entschliessung vom 11. Hornung 1806 enthaltenen Vorschriften, über das Verbrechen der Verfälschung der als Münze geltenden öffentlichen Credits-Papiere.

§. 1. Dieses Verbrechen begeht, wer öffentliche Credits-Papiere, die als Münze gelten, (Bankozettel), mit dazu vorbereiteten Werkzeugen nachmachtet, es mag ein öffentliches inländisches, oder ein unter was immer für Benennung ausgefertigtes ausländisches Credits-Papiere von ähnlicher Art nachgemacht werden; es mag das nachgemachte Credits-Papier schon ausgegeben worden, und ein Nachtheil erfolget seyn oder nicht. (§. 92 des Strafgesetzes.)

§. 2. Mitschuldiger dieses Verbrechens ist, wer die bey solchen öffentlichen Credits-Papieren gewöhnlichen Wapen nachsicht, Papier, Stempel, Matrizen, Buchstaben, Pressen, oder was immer zur Hervorbringung solcher falscher Credits-Papiere dienen kann, obgleich nur in einem einzelnen Stücke verfertiget, und zum Vorschube der Nachmachung wissentlich überliefert, oder auf was immer für eine Art zur Nachmachung mitwirkt, wenn gleich seine Mitwirkung ohne Erfolg geblieben wäre. (§. 93 des Strafgesetzes.)

§. 3. Wenn ein als Münze geltendes Credits-Papier (Bankozettel) wirklich verfertiget worden ist, wird der Verbrecher sowohl, als jeder Mitschuldige mit dem Tode bestraft. (§. 94 des Strafgesetzes.)

§. 4. Die Todesstrafe hat auch gegen den Theilnehmer Statt, welcher solche nachgemachte öffentlichen Credits-Papiere im Ver-

ständnisse mit dem Nachmacher, oder einen Mitschuldigen, ausgegeben hat. (§. 95 des Strafgesetzes.)

§. 5. Ist die Nachmachung der als Münze geltenden öffentlichen Credits-Papiere zwar versucht, aber durch die Verfälschung nicht ganz ausgeführt worden; so soll jeder, welcher hierzu mitgewirkt hat, mit schwerem Kerker von zehn bis zwanzig Jahren, und bey besonderer Gefährlichkeit, mit lebenslänglichem schweren Kerker bestraft werden. (§. 96 des Strafgesetzes.)

§. 6. Ist die Nachmachung der als Münze geltenden öffentlichen Credits-Papiere mit der Feder, oder andern zur Verfälschung nicht vorbereiteten, und dazu geeigneten Werkzeugen verübet worden, so soll sie ebenfalls als ein Versuch der Verfälschung bestraft werden. (Allerhöchste Entschliessung vom 11. Februar 1806.)

§. 7. Der Verfälschung der als Münze geltenden öffentlichen Credits-Papiere macht sich auch derjenige schuldig, welcher dergleichen echte Papiere in eine höhere Summe, als für welche sie ursprünglich ausgestellt gewesen sind, abändert, oder dazu Hilfe leistet. (§. 100 des Strafgesetzes.)

§. 8. Ein solcher Verbrecher soll mit schweren Kerker von zehn bis zwanzig Jahren; und ist die Verfälschung zwar versucht, aber nicht vollbracht worden, von fünf bis zehn Jahren bestraft werden. (§. 101 des Strafgesetzes.)

§. 9. Wer im Verständnisse mit dem Verfälscher solche fälschlich abgeänderte öffentliche Credits-Papiere ausgegeben hat, ist mit schwerem Kerker von fünf bis zehn Jahren zu bestrafen. (§. 102 des Strafgesetzes.)

My Franciszek Pierwszy, z Bożey łaski Cesarz Austriacki; Król Węgierski i Czeski; Arcy Xiąże Austrii &c. &c.

Odwolując się do Uniwersału Naszego pod dniem 20. Lutego r. b. wydane-

go zostaliśmy tą Okolicznością, iż Rewersa wykupujące już w miesiącu Lipca r. b. w kurs wprowadzone będą, spowodowani, względem tychże Rewersów wykupujących następujące dokładniejsze, objaśnienia wydać i stosownie dotych rozporządzić.

§. 1. Rewersa wykupujące składają się z Rewersów na Pięćset, Sto, Dwadzieścia, Dziesięć, Pięć, Dwa i Jeden Reńskich. — Ogólna Summa Rewersów wykupujących iak już w Patencji Naszym dnia 20. Lutego r. t. w §. 5m deklarowaliśmy żadnym sposobem więcej iak 212159750 Z. Reń. wynosić niebędzie: —

§. 2. Rewersa wykupujące na Pięćset Reńskich do tego są przeznaczone, aby narządanie dla większej dogodności takowe za mniejsze Rewersa wykupujące przemieniane albo też one do Kasz skarbowych przy większych płaceniach użyte być mogły.

§. 3. Wzory tych Rewersów wykupujących na 100, 20, 10 i 5 Z. Reń. tudzież opisanie ich Formy są w niniejszym Patencji w Dodatku A. i B. przydrukowane — Formy zaś Rewersów wykupujących na 500 na 2 i na 1 Reńskich osobnemi rozporządzeniami ogólnemi dodatkowo ogłoszone będą.

§. 4. Czas kiedy zmiana Rewersów wykupujących zacznie się, i sposób zmiany każdego gatunku tychże Rewersów rozkażemy osobnemi Cyrkularnemi Rozporządzeniami obwieścić.

§. 5. Z dniem 1. Lutego 1812 już niepowinny być Bankocetle wogólności ani w publicznych Kassach ani od prywatnych zamiast zapłaty przyjmowane, gdyż Bankocetle tylko jeszcze do ostatniego Stycznia 1812 w Kursię zostać maia. — Dla ulżenia jednak Naszym Poddanym pozwalamy, iż owe gatunki Bankocetli, które jeszcze przed ostatnim Stycznia 1812 osobnemi rozporządzeniami niewywołamy i przedtym Terminem całkiem z kursu niewyprowadzimy, jeszcze przez cztery miesiące, to jest: Luty, Marzec, Kwiecień i Mai 1812 do Kass wykupujących oddane i za Rewersa wykupujące odmienniane być mogą.

§. 6. Do wymienienia Bankocetli podług piątej części ich wartości nominalnej za Rewersa wykupujące, niemniej do wymiany wytartych Rewersów wykupujących, i do zmiany większych Rewersów wykupnych zamniejsze i przeciwnie, przeznaczone są dawniejsze Bankocetlowe teraz zaś Kass Rewersów wykupujących zwane połączonej wykupujące i umarzające Deputacyi podległe — w Więdnau, Pradze, Bernie, Opawie, Lincu, Grätz, Klagenfurcie, Budzie, Temeszwarze, Kaszowie, Hermanstadzie i Lwowie będące.

§. 7. Rewersa wykupujące które już w Naszym Uniwersale dnia 20. Lutego r. b. iako Wartość Wiedeńską i iedyne Walute Kraiów dziedzicznych deklarowaliśmy, powinny być nietylko przy wszystkich Naszych Węgierskich, Czeskich, Galicyjskich i Austryackich Kraiach dziedzicznych przy opłaceniu wszelkich Dochodów i podatków, ale też w handlu prywatnym podług całkowitej natychże wyrażonej wartości nominalnej przyjęte i równieź nawzajem przy wszystkich wypłaceniach każdemu wydane. — Od tego tylko owe daniny i dochody wyłączone są, których opłacenie iak n. p. przy wywozieniu liści tabakowych i maki tabakowej z Węgier do Kraiu obcego wyraźnie w monecie konwencyonalnej nakazane jest, tudzież owe prywatne płacenia, których uiszczenie podług §§. 10. 12. i 15. Patentu pod dniem 20. Lutego r. b. wydanego Lit. B. w pewnych wyznaczonych gatunkach Monet, alboliteź podług §. 10 rzonego Patentu w brzęczącej monecie to jest: w konwencyonalnej monecie nastąpić powinno.

§. 8. Zgubione lub całkiem zniszczone Rewersa wykupujące nie są zdolne do otrzymania wynagrodzenia; lecz wytarte, podarte lub iakokolwiek bądź uszkodzone Rewersa wykupujące, kiedy tylko jeszcze wszystkie główne ich części znajdują się będą w kassach §. 6m wymienionych za inne rowney ilości wymienione. —

§. 9. Klejenie i podklejanie Rewersów wykupujących zakazuje się pod utratą całkowitości takowego Rewersu wykupa-

iącego: dla tego też takowe w żadney Kassic Naszey wymieniane, albo zamiast zapłaty przyjęte niebędą. — Jednakowoż wolno jest każdemu posiadaczowi podar tego Rewersu wykupującego tenże do jedney z kass w §. 6m wyrażonych przynieść, gdzie onemu pod warunkiem w §. 8m wyszczególnionym wynadgrózenie innym całym Rewersem wykupującym równęj wartości uczynione będzie. — Nadto mogą być takowe podarte albo wytarte Rewersa wykupujące pod tym samym warunkiem w kassach cyrkularnych i Filialnych w zwierzchnich poborowych urządach zianów i w kassach Komitatowych wpłaconiach przyjęte. —

§. 10. Ci którzy Rewersa wykupujące przez nasładowanie albo odmienienie Summy na większą z fałszu albo wtęj mierze współdziałają, lub tego uczestnikami stając, powinni być podług Przepisów w ustawie karzący na zbrodnie w części I. Rozdziale XIII. §§. 92. aż do 96. 100 aż do 102 i w Naszey uchwale dnia 11. Lutego 1806. Roku wydaney, wyrażonych, a dla skuteczniejszey przestrogi w dodatku C. przydrukowanych, które My do Rewersów w kupujących całkiem przystosowane mieć chcemy, i takowe odwołując się donich zaprawe postanowienie i przepis niniejszym ogłaszamy, ukarani. —

§. 11. Dla donosiciela z fałszowania Rewersu wykupującego nadgróda z Skarbu następującymi stopniami wyznacza się: 1) Ten kto najpierwszy dobrowolnie zprawnemi do aresztowania kryminalnego dostarczającymi dowodami o takim zbrodniarzu doniesienie uczyni, któren nieprawdziwy Rewers wykupujący narzędziami do tego przygotowanemi i zdolnemi w tym sposobie zrobił, albo do wyrobienia tak blisko przyprowadził, że z fałszowanie niełatwo od każdego rozpoznane być mogło, otrzyma, jeżeli zbrodniarz z czasem prawnym sposobem zawiąnego zbrodni uznany został, Dzieśięć Tysięcy Złoty w nadgróde. 2) Nadgróde ważności doniesienia i przedmiotu stosowną od Nadwornej finansowej In-

stancyi wyznaczyć się mającą ten otrzymać powinien, kto: a) Naysampród dobrowolnie i zprawnemi do kryminalnego aresztowania dostarczającymi dowodami zbrodniarza takiego doniesie, któren nasładowanie od każdego łatwo poznane być mogące dopełnił, lub takowe próbował, iednabże ieszcze niezupełnie dokończył. b) Kto naypród i dobrowolnie, chociaż niesamego zbrodniarza, lecz takie dokładniejsze i wyrazne doniesienia uczyni, które do indagacyi usiłowanego z fałszowania gruntownym powodem były; jeżeli w tych dwóch przypadkach zbrodniarz odkryty i zbrodni winnym prawnie uznany został. c) Kto o ważnym przygotowaniu do zobienia albo do rozdawania większey mnogości fałszywych Rewersów wykupujących, naysampród i dobrowolnie doniesie. d) Jeżeli iaki zbrodniarz sam wśród nim ieszcze odkryty został, pomocnikow z fałszowania pierwey niż oni ieszcze za takowych uznani zostali doniesie, temu nietylko kara darowana lecz oraz jeżeli sam nie był zwodzicielem lub sprawcą z fałszowania, nadgróda podług wyżey wzmiankowaney różnicy wymierzona, wydana być ma. e) Owi także, którzy z fałszowanie Rewersów wykupujących w obcym Kraiu nastąpione odkryją albo dotakowego odkrycia przyczyniają się i dowody albo doniesienia do odkrycia fałszowców, współwinnych, lub uczestnikow prowadzących, Naszym zagranicznym Ministróm albo Naszey nadwornej Instancyi Finansowej udziela, powinni nadgróde wyżey wyznaczoney i to w Walucie w miejscu ich pomieszkania kurs mająceny otrzymać. f) Imie donosiciela we wszystkich przypadkach, jeżeli tego żąda, utaione będzie.

§. 12. Wszystkie względem Rewersów wykupujących w patencie dnia 20. Lutego r. b. wydanym wyrażone przepisy (w §§. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20) potwierdzają się przez Nas wcałey swoiey treści, i niniejszym powtórnie zauiewruszone prawidło postanawiają się. —

Dań w Naszym stołeczném i rezyden-

cionalném Mieście Wiedniu dnia 20. Czerwca, Tysiącznego Ośmsetnego Jedenastego, Panowania zaś Naszego w dziewiętnastym roku. (1)

FRANCISZEK.

(J. S.)

Aloizy Hrabia Ugarte,

Królewsko - Czeski naywyższy, i Arcyksiężtwa - Austryackiego pierwszy Kanclerz.

Franciszek Hrabia Woyna.

Na naywyższy własny rozkaz Jego Ces. Król. Mości:

Fidelis Baron de Erggelet.

Dodatek Lit. B.

Do patentu dnia 20. Czerwca wydanego, mocą którego Rewersa wykupujące w kurs wprowadzają się.

O p i s a n i e

Rewersów wykupujących z dnia 1. Marca 1811 na 5, 10, 20 i 100 zł. reń. są tu iedynie.

Formy tych czterech Rewersów (dla zapobieżenia iakiego naduzycia) na niebieskim papierze drukowane i przyłączone.

Te cztery gatunki Rewersów wykupujących nabiiałym welinowym Papierze czarno wydrukowane są. — W każdym Rewersie znajduiesz się to Słowo: Rewers wykupujący, tudzież nominalna wartość i liczba roku w przezroczystych literach i liczbach; oprócz tego podług różności gatunków ieszcze różne przezroczyste przyozdobienia są dodane. —

Rewersa wykupujące z formy swoiey są podługowatemi czworogranami, które się podług gatunków tak co do wielkości iako też co do rysunku rozróżniają. — Wśródtku zwierzchnego kraiu i dwóch

pobocznych obrąbkach stoi nominalna wartość w Tarczy arabskimi liczbami, wśródtku zaś spodniego kraiu iest C. K. Orzeł wybity. —

Wreście wtych różnych przyozdobieniach iest także ieszcze wartość Rewersu w niemieckim, węgierskim, czeskim i polskim ięzyku. rzymskimi i arabskimi liczbami, tudzież liczba roku drukowana. —

Dzień 1. Marca 1811 iest dniem wydania, który wyżey drobnego druku stoi.

Każden Rewers ma cztery suche pieczęci, które na czterech kątach wewnętrznego czworogranu wybite są; wtych na wierzchny iedny stronie C. K. Orzeł, na drugiy herb węgierski, na dole z iedny strony czeski, a z drugiy galicyjski herb znajduie się a w każdej z tych czterech pieczęci iest także wartość Rewersu wyrażona. —

Wydanie Rewersów wykupujących dzieie się przez złączone wykupujące i umarzające Deputacye z iednym podpisem iey Prezesa Hrabiego de Wrba. —

Dodatek Lit. C.

Do Patentu dnia 20. Czerwca 1811 wydanego, mocą którego Rewersa wykupujące w kurs wprowadzają się.

W y p i s.

Przepisów w ustawie karzącéy o zbrodniach dnia 3. Wrzesnia 1803 wydaney i w naywyższym rozporządzeniu dnia 11. Lutego 1806 zapadłym wyrażonych, względem zbrodni z fałszowania publicznych papierów kredytowych, wartość monety maiących.

§. 1. Te zbrodnie popełnia, kto publiczne kredytowe papiery, które zamiast monety idą (Bankocetle) narzędziami do tego przysposobionemi nasładaie, czyli to publiczny kraiuowy, czyli inny pod iakiem kolwiek nazwiskiem wydany z graniczny kredytowy papier podobnego rodzaju nasładowanym bywa, czyli wre-

ście naśladowany kredytowy papier już wydanym był i szkoda nastąpiła, lub nie (§. 92. ustawy karzącej).

§. 2. Współwinnym téż zbrodni stać się kto herby przy takowych publicznych kredytowych Papierach zwyczajnie wyrabia, Papier stepel, Matrycy, Littery, Prassy, lub co kolwiek do robienia takowych fałszywych kredytowych Papierów służyć może chociaż tylko w iedney pojedynczey sztuce robi, i dla ułatwienia naśladowania zwiędzą oddać, albo iakimi bądź innym sposobem do naśladowania współ działa, chociaż by iego współ działanie bez skutku zostało (§. 93. ustawy karzącej).

§. 3. Kiedy iakowy kredytowy Papier walor monety mający (Bankocetel) istotnie zrobiony został, nietylko zbrodniarz sam ale też każdego współwinnym śmiercią ukarany będzie (§. 94. ustawy karzącej).

§. 4. Kara śmierci rozciąga się także na uczestników, którzy takowe z fałszowane publiczne kredytowe Papierzy w porozumieniu z naśladowcą albo z współwinnym wydali (§. 95. ustawy karzącej).

§. 5. Jeżeli naśladowanie wartość monety mających publicznych kredytowych Papierów, w prawdziwie próbowane, lecz przez robienie całkiem uskutecznione niebyło; tedy każdy współdziałający ciężkim więzieniem od dziesięciu do dwudziestu lat, a przy osobliwszym niebezpieczeństwie ciężkim więzieniem na całe życie ubarany być ma (§. 96. ustawy karzącej).

§. 6. Gdy naśladowanie publicznych kredytowych Papierów wartość monety mających, piórem, albo innemi do z fałszowania nieprzygotowanemi i dotego niesposobnemi narzędziami dokonane zostało, natenczas takowe naśladowanie iako doświadczenie z fałszowania ukarane być ma (nawyższe rozporządzenie pod dniem 11. Lutego 1806).

§. 7. Także ów z fałszowania publicznych kredytowych papierów monety wyobrażających winnym się stać, któren takowe prawdziwe papierzy na większą Summę iak na które początkowie wyda-

nemi były, przeistacza, albo dotego pomocy dodać (§. 100 ustawy karzącej).

§. 8. Takowy zbrodniarz na ciężkie więzienie od dziesięciu do dwudziestu lat; a jeżeli z fałszowanie wprawdzie próbowane ale nieuskutecznione zostało, od pięciu do dziesięciu lat ma być skarany (§. 101 ustawy karzącej).

§. 9. Kto w porozumieniu z fałszerzem także fałszywie przeistoczone publiczne kredytowe papierzy wydawał, ciężkim więzieniem od pięciu do dziesięciu lat ukarany być ma (§. 102 ustawy karzącej).

Doniesienia.

Nro. 20244.

Vom K. K. Galizischen Landesgubernium wird zur Befehung der vereinten Andrichauer und Wadowicer Syndikatsstelle, welche mit einem jährlichen Gehalt von 550 fl. verbunden ist, ein neuerlicher Konkurs bis letzten July l. J. mit dem Beisatze ausgeschrieben: daß die Kompetenten ihre diesfälligen gehörig besetzten Gesuche bei dem Myslenicer K. K. Kreisamt einzubringen haben. (2)

Lemberg am 22ten May 1811.

Nro. 21806.

Vom K. K. Galizischen Landesgubernium wird zur Befehung der mit einer jährlichen Besoldung von 150 fl. verbundenen Kerkermeisterstelle in der Stadt Zolkiew, der Konkurs bis letzten July l. J. mit dem Beisatze ausgeschrieben: daß die Kompetenten ihre diesfälligen Gesuche bei dem K. K. Zolkiewer Kreisamt einzubringen haben. (2)

Lemberg am 31ten May 1811.

(Nro. 9409)

Cesareo Regium in Regnis Galicæ et

Lodomeriæ Judicium Provinciale Nobilium Leopoliense, Dno Ignatio Małczyński medio præsentis Edicti notum reddit, quod nimirum Judicio huic Advocatus Joannes Zarzycki contra Adamum Miączynski et Ignatium Małczyński puncto extabulandæ prænotationis Summæ 30232 flr. de bonis Chotyub libellum exhibuerit, Judicii que opem imploraverit; cum autem Judicium hocce ob ejus extra regna commorationem, ipsi hujatam Judiciale Adtum Hruzik substituendæ Advtum Napadiewicz, qua Curatorem ipsius periculo ac impendio constituerit, cum quo etiam instituta Lis juxta præscriptam pro Galicia in Codice Judiciario Normam pertractabitur atque terminabitur. Quapropter ipse præsentis Edicto admonetur, ut 5. Aug. a. c. h. 10 m. ad excipiendum se sistat, et destinato sibi Patrono Documenta et allegationes suas tradat, aut sibi alium Advocatum in Patronum eligat, et Judicio nominet, eaque e Lege faciat, quæ defensionis causæ suæ proficua esse videantur; si fecerit et causam suam neglexerit, damnum inde forte enatum sibi met imputandum habebit. (2)

Leopoli die 6. Maii 1811.

(Nro. 9959.)

Cæsareo Regium in Regnis Galiciae et Lodomeriæ Judicium Provinciale Nobilium Leopoliense, DD. Josepho Annæ Zielonka, Mathæo Mariannæ Adalberto Dominico Antonio Buchowieckie, Joanni Gottlob et Antonio Topolezani medio præsentis Edicti notum reddit, quod nimirum Judicio huic D. Jacobus Galecki puncto extabulandæ cautionis super bonis Ordovratione Summæ 26000 flr. inscriptæ et ad minores Summas 8370 flr. 2 gr. 6040 flr. reductæ libellum exhibuerit, Judicii que opem imploraverit; cum autem Judicium hocce ob eorum commorationem, ipsis hujatam Judiciale Advocatum D. Nanowski, qua Curatorem ipsorum periculo ac impendio constituerit, cum quo etiam instituta Lis juxta præscriptam pro Galicia in Codice Judiciario Normam pertractabitur atque terminabitur. Qua-

propter ipsi præsentis Edicto admonentur, ut die 7. Augusti 1811 hora 10 matutina ad excipiendum se sistant, et destinato sibi Patrono Documenta et allegationes suas tradant, aut sibi alium Advocatum in Patronum eligant, et Judicio nominent, eaque e Lege faciant, quæ defensionis causæ suæ proficua esse videantur; si fecerint et Causam suam neglexerint, damnum inde forte enatum sibi met imputandum habebunt. (2)

Leopoli die 13. Maii 1811.

(Nro. 7047.)

Per C. R. Forum Nobilium Leopoliense, medio præsentis Edicti Antonio, Felici et Theclæ Zembowskie insinuat, quod sub præ. 29. Martii 1811 D. Franciscus Dunajewski, hic Judicii puncto intabulationis quietantiarum super comportato pro re successorum Felicianæ Zebowska residuo pretio pro bonis Mokrzany mate in Summa 44700 flr. cum usuris obvenientibus exaratarum in statu activo honorum Mokrzany mate et sortis in Szaszerowice libellum supplicent exhibuerit, quodve sub die hodierna præfatus libellus eo resolutus sit, ut conformiter petito productæ quietantiæ inserbantur et in statu activo honorum Mokrzany mate et sortis in Szaszerowice intabulentur. Cum autem hic Judicii eorum extra regna domicilium indicatum sit, Advocatus Dominus Wystobocki cum substitutione D. Adv. Hruzik, ipsorum periculo et impendio pro Curatore constituitur, eidemque superius memorata resolutio intimatur. Quare iisdem de resolutione supra citata vi §. 175 Part. II. Codicis Civilis eum in finem notitia datur, ut ad mentem §§. 175, 176 et 177 Partis II. Codicis Civilis Juribus suis invigilare possint. (2)

Leopoli die 16. Aprilis 1811.

(Nro. 4067.)

Per C. R. Forum Nobilium Tarnoviense, omnibus et singulis Massa Cridariae Stanislaw Łętowski Creditoribus medio præsentis Edicti notum sit; quod

cum resolutio dd. 13. Martii a. c. ad Nr. 2048 edita, qua mediante Franc. Łętowski Massæ Crid. Stan. Łętowski Curatori dilatio 60 dierum ad ponendum de pacificatis Massæ Creditoribus, calculum concedebatur, ob ejus intercessa intermedie fata admanuari non potuerit, adeoque C.R. huic Judicio non constet, quas Summas idem demortuus Curator a debitoribus levaverit, quasve Creditoribus, et quibus persolverit, adeoque novus Massæ Curator bonorum constituendus veniat, qui levationem summarum a debitoribus obvenientium, curare, intuitu rehabendarum a hæredibus olim Francisci Łętowski summarum, per defunctum, a debitoribus, tum e Deposito C. R. Fori levatarum agere, et pacificationi Creditorum Massæ studere debet. Porro cum etiam deputati hujus Massæ Cridariæ Alexius Radomski et Franciscus Głogowski, nullum hic C. R. Nobil. Fori Plenipotentem habeant, atque de illorum domicilio nullo modo resciri possit, proinde his reflexis in ordine eligendorum in horum locum novorum Deputatorum, tum Curatoris bonorum omnes et singuli hujus Massæ Creditores citantur, ut die 7ma Augusti a. c. hora 3 pomeridiana hic C. R. Nobil. Fori coram delegata eatenus Commissione compareant. (2)

Tarnoviæ die 14. Maii 1811.

Nro. 7608.

Am 29ten July d. J. neuen, oder am 17ten desselben Monaths alten Kalenders, wird die k. k. Solkaer Wirtschaft = Verwaltung, mit Vorbehalt der höhern Genehmigung, nachbenannte Mahlmühlen auf 3 nacheinander folgende Jahre, nämlich: vom 1ten November 1811. bis letzten Oktober 1814. mittelst öffentlicher Steigerung an die Meistbiethenden verpachten, als:

1. Die Solkaer zwei Mahlmühlen, Obere und Untere genannt, jede mit 1 Gang, im Prætio Fisci 32 fl.

2. Die Obere Arborer mit 2 Gängen, im Prætio Fisci 109 fl. 26 fr.
3. Die Mittlere Arborer neben der Brettmühle, ebenfalls mit 2 Gängen, im Prætio Fisci 24 fl. 1 fr.
4. Die untere Arborer, auch Keszwaner Mühle genannt, mit 2 Gängen, im Prætio Fisci 111 fl. 35 fr.
5. Die Jaslowetzer mit 2 Gängen, im Prætio Fisci 72 fl. 6 fr.
6. Die Marziner mit 2 Gängen im Prætio Fisci 64 fl. 35 fr.
7. Die Schoreker mit 1 Gang, im Prætio Fisci 83 fl. 54 fr.
8. Die Ludihomorer mit 2 Gängen, im Prætio Fisci 125 fl. 44 fr.
9. Die Komaner mit 1 Gang im Prætio Fisci 88 fl. 38 fr.

Alles in der Valuta der Einlösungsscheine, oder Wiener Währung gerechnet.

Pachtliebhaber haben sich nach vorläufiger Bestichtigung der Mühlen, die sie zu erpachten gedenken, am oben angeführten Tage mit dem 10perzentigen Reugelde versehen, um die 9te Vormittagsstunde in der k. k. Solkaer Amtskanzley einzufinden, wo die Bedingnisse vernehmen, und ihre Anbothe zu Protokoll geben können.

Juden und Ararial = Rückständler, wie auch alle Prozeßsüchtige Partheien, werden von der Mitsteigerung gänzlich ausgeschlossen. (3)

Solka den 13. Mai 1811.

Nro. 8846.

In der Drohowizer k. k. Verwaltungs - Kanzley wird am 31. July 1811 Vormittags um 10 Uhr die Abfischung des die 4te Sommerhize ausgesetzten Demnier Leiches an den Meistbiethenden verpachtet werden. Das Præmium Fisci ist, in der Wienerwährung 740 fl., wovon jeder

Exigant den zehnten Theil als Vadium erlegen muß.

Juden werden zur Exigition gleichfalls zugelassen werden, und jeder zur Pachtung Lusttragende überhaupt ersucht, in der festgesetzten Zeit sicher sich einzufinden. (3)

Drahowicz den 2. Juny 1811.

Nóty Wioloncello.

W Księgarni Imc. Pana Pillera, Drukarza Gubernialnego, są następujące Noty muzykalne na Wioloncello za bardzo mierną cenę, iednakże ogółem do sprzedania, iako to:

3 Koncerty Kompozycyi Pana Arnolda do C. F. i D.

1 detto detto detto Pana Facius do D. mol.

1 detto detto detto Pana Romberga do B. dur.

1 Pot-Pourri detto Pana Romberga do G.

3 Sonaty z Waryacyami Pana Facius do C. D. A.

Szkoła zupełna na Wioloncello przez Konserwatorium Paryskie wydana z objaśnieniem tak w Niemieckim iakoteż, i w Francuzkim ięzyku.

Szkoła druga mnieysza na Wioloncello przez Pana Olivier Aubert.

Zbiór 442 odmian prowadzenia Smyczka, Arpeggiow i Roulad. (3)

Nro. 418.

Per Magistratum Jaroslaviensem medio præsentis Edicti hisce iusinuatur, quod Dnus Andreas Miączewski, contra Dnum Joannem Onyszkiewicz puncto restitutionis 5 funiculorum unionum, per Judæam Cludes Thom oppignoratarum instituta, Actionem 2. Novembris 1810 ad Nr. 1090 exhibuerit, idemque opera imploraverit; cum autem Judicium ob absentiam hic loci Dni Joannis Onyszkiewicz Dnum Cajetanum Kraczewski ipsius periculo et impedimento pro Curatore ad Lites constituerit, quorum etiam lis juxta præscriptam

pro Galicia in Cod. Jud. formam pertractabitur. ideo Dnus Joannes Onyszkiewicz eum in finem admontur, ut die 19. Julii a. c. ipsemet, ad excipiendum compareat, vel Curatori destinato documenta et allegata sua tradat, aut sibi alium Patronum eligat, et Judicio nominet, eaque e Lege faciat, quæ defensionis causa sua pro firma esse videantur, ni fecerit, et causam suam neglexerit, damnum inde forte enatum sibimet implorandum habeat. (3)

Jaroslaviae die 27. Aprilis 1811.

Per Regiæ Urbis Metropol. Leopoliensis Magistratum, hæredes defunctæ Mariannæ Wiśniowska virginis 26 Annorum ancillæ apud Christianum Wieshoffe die 19. Novembris 1804 demortuæ de suo nomine cognomine existentia et domicilio ignoti medio præsentis edicti adcitantur ut ad Massam successionelem hujus defunctæ in 8 flr. 24 xr. existentem in termino trium Annorum se hic Judicio insinuent, et competentiam suam comprobent secus lapso termino præfata hæreditas Fisco Regio addicetur. (3)

Ex Parte Regiæ Urbis Metropol. Leopoliensis Magistratus, omnes et singuli illi qui jus hæreditatis ad Massam successionelem Joannis Hugo hic Leopoli demortui se habere credunt hisce citantur, ut intra 3 Annos coram hocce Judicio se insinuent competentiam suam comprobent, et declarationem adeundæ cum, vel absque beneficio Inventarii hæreditatis eo certius in hoc trienii intervallo exhibeant, quo secus hæreditus hæc pro caduca juxta §. 626 Cod. Civ. Part. II. reputabitur et Fisco Regio addicetur. (3)

Per Regiæ Urbis Metropol. Leopoliensis Magistratum, successores Catharinæ Dybowska qua absentes et de domicilio ignoti, medio præsentis Edicti adcitantur, ut intra 3 Annos a die publicati præsentis edicti computandos ad hæreditatem post dictam Catharinam Dybowska in quanto 59 flr. remansam hic Judicii se eo certius insinuent, et competentiam suam legitimi-

ment, quo secus talis Fisco Regio addicetur. (3)

Nomine Regiæ Urbis Metropol. Leopoliensis Magistratus, omnes ii qui se ad hæreditatem jacentem post olim Felicem Triebwasser Advocatum derelictum jus habere existimaverint, medio presentis edicti aditantur ut in spacio trium Annorum certe certius se huc insinuent quo secus quid juris est decerneretur. (3)

Per Regiæ Urbis Metropol. Leopoli. Magistratus, successores olim Stephani Tulczynski de domicilio ignoti medio præsentis Edicti aditantur, quatenus legitmando se hæredes Stephani Tulczynski insinuationem suam de adeunda hæreditate intra triennium hic Judicii exhibeant, secus lapso hoc termino et nomine se ad hanc substantiam insinuante Massa hæc Fisco Regio addicetur. (3)

Per Judicium Criminale Metropol. Leopoliense, profugus Josephus Stopich Famulus ex Hów Circuli Leopoliensis de Latrocinio in Judæum Chaim Balsam ex Szczerzec ejusdem Circuli Leopoliensis, eo modo patrato legaliter gravatus, quod idem profugus a fato Judæo Balsam pro se Leopoli domum curru vehendo, conductus, dum sibi anticipatio stipulatæ mercedis, persolveretur, multum pecuniæ in pugilari Judæi hujus conspiciens, turpi cupidine ejus potiendæ ductus hunc Judæum occidere sibi proposuerit et juxta initum prævie, cum alio complice sui Criminis Consilium in continuato itinere illum violenter cum suo complice aggrediens ab exanimi jam reputato pecuniam rapuerit, patefacto hoc Crimine, fugæ se dedit. Profugus itaque hic Josephus Stopich ad primam Judicalem citationem non

comparens, secundo hocce edicto eo cum subjuncto denuo citatur, quatenus in 60 dierum Termino, coram hocce Judicio personaliter compareat, et de imputato sibi crimine ad accusationem factam respondeat, secus incusati Criminis ex Confessione se reum Judicatum iri noverit. (2)

Leopoli die 20. Maii 1811.

Nro. 4198.

Per Regiæ ac Metropolitanæ Urbis Leopoliensis Magistratum, omnibus et singulis notum redditur, Domum sub Nro. 607 $\frac{1}{4}$ sitam, cum horto ad Massam olim Annæ Wemmer spectantem Anno 1810 27. Novembris ad quotam 11725 flr. 11 xr. detaxatam, tribus in Terminis videlicet: 6. Augusti, 6. Sept. atque 17. Octobris 1811 semper hora 3 pomeridiana, in Domo Skrochowskaiana sub Nro. 115 in Civitate sita in 3ta Contignatione licitatum iri, ad quam licitationem emendi cupidi aditantur ea præcautione, ut comparituri ad licitationem vadio 10 a 100 provideantur. Quo ad onera domui inhærentiæ ad Tabulam, et quo ad dationes ærariales ad Cassam Civicam inviantur. Ille vero qui plurimum in valuta Viennensi obtulerit, incumbet, ut pretium liciti intra 14 dies ad Judicium comportet, quo secus ipsius impensis et periculo nova licitatio prescriberetur. (2)

Leopoli die 21. Junii 1811.

Nro. 8572.

Den 1ten August dieses Jahrs um 9 Uhr Vormittags werden sämtliche Jaworower herrschaftlichen Mahlmühlen in der Janower K. K. Verwaltungskanz-

zley von 1ten November 1811. bis Ende Oktober 1811 bis Ende Oktober 1814. auf 3 nacheinander folgende Jahre mittels Versteigerung verpachtet werden.

Jedermann besonders gelehrte Mähler mit Ausnahme der Juden mögen an diesem Tag und Stunde erscheinen, sich mit einem 15 perzentigen Reugelde von den nachstehend ausgewiesenen Præmium Fiscii in Valuta der Einlösungsscheine oder fünf-fach in Bankozetteln versehen, und auch bedacht seye eine den Meistboth mit 10 perzentigen von 100 übersteigende baare, oder annehmbare Fidejussorische Caution eben in Valuta der Einlösungsscheinen beizubringen vermögend zu seyn.

Der erste Anboth bestehet:

Bey der Jaworower Mahlmühle von 6 Gängen in 1271 fl. 11 $\frac{7}{8}$ kr.

Bey der Olszanicer Mahlmühle von 5 Gängen 454 fl. 32 $\frac{2}{3}$ kr.

Bey der Neu Jarzawer Mahlmühle von 3 Gängen 89 fl. 24 $\frac{1}{2}$ kr.

Bey der Skloer Mahlmühle von 2 Gängen 75 fl. 45 $\frac{1}{2}$ kr.

Bey der Zawadower Ober = Mahlmühle von 2 Gängen 151 fl. 30 $\frac{3}{4}$ kr.

Bey der Zawadower Unter = Mühle von 1 Gang 13 fl. 33 $\frac{2}{3}$ kr.

Bey der Wierzbianer Mahlmühle von 3 Gängen 129 fl. 14 $\frac{2}{3}$ kr.

Bey der Zaluzer Mahlmühle von 1 Gang 107 fl. 12 $\frac{1}{2}$ kr.

Bey der Trastianiecer Mahlmühle von 3 Gängen 4 fl. 14 $\frac{1}{4}$ kr.

Bey der Trascianiecer Gembickische Mahlmühle von 1. Gang 15 fl. —

Bei der Ozomler Mahlmühle von 2 Gängen 114 fl. 24 $\frac{1}{4}$ kr.

Bey der Berdichower Mahlmühle von 2 Gängen 21 fl. 17 $\frac{2}{3}$ kr.

Jaworow den 31. May 1811. (2)

Nro. 3296.

Am 1ten August d. J. werden alle Gefälle und Realitäten der hierkreisigen Stadt Zator, in der dortigen Magistratual = Kanzley früh um 9 Uhr für die Dauer vom 1ten November 1811 bis Ende Oktober 1814 durch öffentliche Versteigerung dem Meistbietenden hindangegeben werden. (2)

Myslenice den 2ten May 1811.

Nro. 4065.

Am 6ten August l. J. werden folgende Mislenicer städtische Realitäten und zwar die städtische Propinazion vom Brandwein, Bier und Meth, der hinterbleibende Dunger von dem durchstreibenden Vieh auf dem städtischen Ringe, das Wein = Consumu, der städtische Grund Skotnica genannt, die Einhebung der Markt und Standgelder, die städtische Jägerrey und Fischerrey soweit sich das städtische Territorium erstreckt, die trockene Maaserey, das Mühlen = Gefälle, und die städtische Waldwiese, auf fernern 3 Jahre, das ist 1812, 1813, und 1814. in der Myslenicer Magistrats = Kanzley um 9 Uhr Vormittags an den Meistbiethenden mittelst öffentlicher Versteigerung verpachtet werden. (2)

Myslenice den 14. Juny 1811.

Nro. 4405.

Da die erste in Rohatyn abgehaltene Lizitazion der städtischen Brückenmauth der Waag = Maas = und Weidegebührgesälle fruchtlos abgelaufen ist, so wird am 16ten July 1811. eine zweite und am 1ten August 1811. die 3te Lizitazion dieser städtischen Gefälle in loco Rohatyn abgehalten werden, falls dieselben bei der 2ten nicht an Mann gebracht werden sollten. —

Die Pachtzeit ist vom 16ten July, und bei der 3ten Lizitazion am 1ten August 1811. anzufangen bis Ende Februar 1812. Das Præmium Fisci ist der letzte jährliche Pachtschilling zu 179 fl. in C. S. pro rata temporis der Pachtzeit vom 16. July, oder 1ten August 1811. bis Ende Februar 1812.

Pachtlustige haben sich mit dem 10 perzentigen Vadium in Valuta zu versehen, selbes vor der Lizitazion zu erlegen, und die Pachtbedingnisse werden ihnen bey der Lizitazion bekannt gemacht werden. (2)

Brzezan den 16ten Juny 1811.

Nro. 9598.

Von Seiten der Kotzmanner K. K. Staatsgüter-Verwaltung wird anmit zur allgemeinen Wissenschaft bekannt gemacht, daß die Abfischung des Oberen Stawczaner nach 3 und des Sachowerker Leuches nach 4 ausgestandenen Sommerbitzen am 7ten August d. J. mittelst öffentlicher Versteigerung an den Meistbiethenden verpachtet werde.

Der Fiskalpreis bestehet von dem Oberen Stawczaner Leuche in 1711 fl. 5 kr. in der Valuta der Einlösungsscheine, dann von dem Suchowercher Leuche in 1299 flr. 25 kr. in der Valuta der Einlösungsscheine.

Die Pachtlustige haben sich daher am bestimmten Tage um die 9te Vormittagsstunde in der hiesigen Amtskanzley einzufinden, und sich mit den 15perzentigen Meugelbe zu versehen, ohne welchem Niemand zur Versteigerung zugelassen wird.

Kotzmann am 18. Juny 1811. (2)

Von dem Magistrat der freyen Handelsstadt Brody in Galizien denen Ju-

den Osias, Malka, Zirl, Berisch und David Czaczkes Erben des verstorbenen Berl Czaczkes mittelst gegenwärtigen Edikts zu erinnern: Es haben wider sie bei diesem Gericht der hiesige jüdische Insafß Manasses Wohlerner wegen Bezahlung einer Forderung pr. 378 Dukaten 15 flp. aus der Verlassenschafts-Masse des verstorbenen Berl Czaczkes Klage angebracht und um die gerechte richterliche Hilfe gebeten. Das Gericht dem der Ort ihres Aufenthalts unbekannt, und da sie vielleicht aus den k. k. Erblanden abwesend sind, hat zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Unkosten den hierortigen Herrn Anton v. Jasinski als Kurator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für die k. k. Erblanden bestimmten Gerichtsordnung ausgeföhret, und entschieden werden wird. Die gedachten Beklagten Erben werden dessen durch diese öffentliche Ausschrift zu dem Ende erianert, damit sie zum summarischen Prozesse den 8ten August 1811. um 9 Uhr früh entweder selbst erscheinen, oder inzwischen dem bestimmten Vertreter ihre Rechtsbehelfe an Handen zu lassen, oder auch sich selbst einen anderen Sachwalter zu bestellen, und diesem Gerichte nachhaftig zu machen, und überhaupt in die rechtlichen ordnungsmäßigen Wege einzuschreiten wissen mögen, die sie zu ihrer Vertheidigung diensam finden würden, massen selbe sich die aus ihrer Verabstümung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Brody den 10ten May 1811. (2)

Nro. 4391.

Folgende Landskroner städtische Gefölle als: die Propinazion, die Ararial-Branksteuer, die Markt- Standgelder,

das Wein-Consumo die Fleischbänke, das Kehrigt auf dem Ringe, dann der Grund Skotnica wielka und mała, werden auf fernere drey-Jahre, ausgenommen die Krarial-Steuer nämlich 1812, 1813, und 1814. am 8ten August l. J. in der Landskroner Magistratskanzley um 9 Uhr Vormittags an den Meistbiethenden mittelst öffentlicher Versteigerung verpachtet werden. (2)

Mislenice den 14ten Juny 1811.

Es wird eine Wittve von mittleren Jahren ohne Kinder gesucht, die treu, nichtern, und rechtschaffen ist. Sie muß gut kochen können, und überhaupt eine Hauswirthschaft zu leiten verstehen.

Findet sich mit diesen Eigenschaften Jemand, und wünschet Dienste anzunehmen; so ist sich um das Nähere im Comptoir der Herrn Hausner & Violand zu erkundigen. Auch einen Mann von mittleren Jahren, er muß aber ein Deutscher seyn, und in dieser Sprache lesen und schreiben können; wünscht man als Kanzleydiener in Dienste zu nehmen. Er muß sich über seine Rechtschaffenheit und moralischen Charakter mit guten Zeugnissen ausweisen können, und sich ebenfalls im Comptoir der Herren Hausner & Villand zu melden. (2)

Nro. 10080.

Es wird hiemit zu Jedermanns Wissenschaft bekannt gemacht: daß der, in der Szczerzecer Kammeralherrschaft befindliche Pollaner Steinbruch, auf 2 Jahre 4 Monate, das ist: vom 1. August 1811 bis Ende November 1813, mittelst Versteigerung an den Meistbiethenden verpachtet werden.

Das Pretium Fisci ist 483 flr. 5 fr.

in Einlösungsscheinen, oder in Bankozetteln 2415 flr. 25 fr.

Und der Tag der Versteigerung ist in der Siemianówker Kanzley am 22 July l. J. festgesetzt; allwo den Pachtlustigen die weiteren Bedingnisse bekannt gemacht werden. (1)

Siemianówka den 3. July 1811.

Nro. 5674.

Am 23. July l. J. werden die Pfarr-Proventen der hierkreisigen erledigt gewordenen Janower lat. Pfarrpfründe, in dem dortigen Pfarrgebäude Vormittags um 9 Uhr, pro Anno intercallari an den Meistbiethenden verpachtet werden.

Welches zu Jedermanns Wissenschaft mit dem Beseße-anmit bekannt gemacht wird; daß die diesfälligen Pachtungsbedingnisse, vor dem Anfange der Versteigerung den Lizitanten, werden bekannt gemacht werden, und daß sich zu dieser Versteigerung ein jeder Pachtungslustige mit einem Keugelde (Vadium) von 400 flr. in Bankozetteln zu versehen haben wird. (1)

Lemberg den 30. Juny 1811.

Nro. 5348.

Per Regiæ Urbis Metropolitanæ Leopoliensis Magistratum, Successores olim Augustini Kuntze nomine Christiani et Josephi Kuntze, fratrum Augustini succedentis de nomine et domicilio ignoti medio præsentis Edicti adcitantur, ut nimirum se intra 3 Annos a die publicati præsentis Edicti computandos ad hæreditatem ipsis propriam eo certius insinuent, quo secus eorum portiones tamdiu in Judicio aservabuntur donec pro mortuis declarabuntur quo casu portiones hæreditatis ipsos respicientes ita pertracitabun-

tur, acsi ipsi dum ipsis jus succedendi proprium factum non extitisset. (1)

Leopoli die 18. Octobris 1810.

Nro. 11815.

Ex parte Regiæ Urbis Metropolit. Leopoliensis Magistratus, omnibus notum redditur Massam post olim Joannem Kwiatkowski relictam, hic Judicii pertractari proinde ei qui se ad hanc hæreditatem coram hocce Judicio intra 3 Annos a die publicati præsentis Edicti insinuaverit, et se qua successor legitimaverit hæreditas hæc addicetur salvo jure prioris hæredis donec eidem proscribetur successionem repetendi. (1)

Leopoli die 6. Decembris 1810.

Przybyli do Lwowa

Dnia 8. Lipca.

W. Jan Hoffman, z Lubienia. — *W.* Antoni Załęski, z Lubienia. — *W.* Klemens Walewski, z Krakowa. — *W.* Hipolit Łopuszański, z Cyrk. Przemys. —

Dnia 9. Lipca.

W. Marcin Urbanski, z Cyrk. Sanoc. — *W.* Xawery Wisniewski, z Cyrk. Zótk. — *W.* Michał Antulski Obywatel, z Xię. War. — *J.* Xiąże Alexander Podhorski, z Rossyi. — *W.* Franciszek Pruski, z Wiednia. —

Dnia 10. Lipca.

W. Klemens Grodzicki, z Xię. War. — *W.* Wicenty Skotnicki, z Xię. War. — *W.* Franciszek Telatycki Mator z Xięstwa War. z Cyrk. Złoczow. —

Wyiechali z Lwowa

Dnia 8. Lipca.

W. Szczepan Wukowicz Archymandry

ta z Montenegro, do Wiednia. — *W.* Józef Girardi były ces. ross. Radzca, do Szwajcaryi. — *W.* Tekla Horrdyska, do Rossyi — *W.* Ignacy Chrzaszczynski były Kapitan Xię. War. do Stanistawowa. —

Dnia 9. Lipca.

W. Anastazy Arseno, do Wiednia. — *W.* Maryanna Trembińska, do Rossyi. — *W.* Franciszek Pruski, do Rossyi. — *J.* Piotr Petin, do Rossyi. — *W.* Paweł Chaczewski, do Cyrk. Złoczow. — *J.* W. Hrabina Puzynowa, do Winogrodu. — *W.* Jan Siodotkowicz, do Xię. War. —

Dnia 10. Lipca.

W. Teresa Zagorska, do Rossyi. — *J.* W. Hrabia Ignacy Konarski, do Lipnika. — *W.* Michał Antulski Obywatel, do Xię. War. — *W.* Mochnacki, do Uhnowa. —

Kurs Monety w Lwowie dnia 11go

Lipca 1811.

Dukat holenderski	12 Z. R. 30 Kr.
— cesarski	12 — 15 —
Szuffryn	33 — 56 —
Talar niderlandzki	5 — 24 —
— Pruski	4 — 6 —
Rubel rosyjski	4 — 12 —
Moneta konwencyonalna za 100	— 310 —

Kurs Wexlów w Wiedniu dnia 3go

Lipca 1811.

Amsterdam za 100 Taler. Kurant, R. Tal.	
— — 6 niedziel	
Augsburg za 100 Z. R. (337 1/2 Usz.)	
Hamburg za 100 Tal. Banco R. T. 508 1/2	
6 niedz.	
Paryż za 1 Liwer Tournois, krays. 77 7/8	

Dukat holenderski	15 Zr. 29 3/4 Kr.
Cesarskie Dukaty	15 — 15 1/2
Szuffryn	— — —
Talary niderlandzkie	— — —
Moneta konwencyonalna za 100	— 335 1/4